

À ma première ville suivi de Fsse Cche

Par Julia Cimaſiejeva

Traduit du biélorusse par Anatoly Orlovsky

ПЕРШАМУ ГОРАДУ

Я баюся тваіх дзяцей,
горад Жлобін,
вылітых з металу,
выкармлених
смярдзючымі цыцкамі
завода.

Іх цвёрдыя целы
ты загарнуў,
горад Жлобін,
у штучнае футра
з галавы да ног.
Кітайскім клеём
наляпіў ім на футра
белыя вочы.

Але пад пластмасай вачэй
іх металічныя вейкі
самкнутыя,
іх шырокія сківіцы шчыльна сашчэпленыя,
быццам дызельныя вагоны,
быццам грузавыя вагоны,
быццам пасажырскія вагоны,
што, дрыжучы, імкнуць
без стомы і сну
праз чыгуначны вузел
твайго пупа.

Разам расці тваім дзецям,
горад Жлобін,
бегаючы па рэйках,
скачучы праз шпалы,
прагнучы марна цяпла
ў штучным
заечым, мядзведжым,
каціным, слановым,
ружовым і сінім футры.

Сонца не ведае, дзе ты,
горад Жлобін.

У металічнай смузе
ты адводзіш сваіх дзяцей у садок.
У металічным змроку
ты забіраеш сваіх дзяцей назад
у мікрараёны, якія,

калі клічаш іх сярод вуліцы,
адзываюцца толькі на лічбы і мат.

Твае дзеці ўмеюць лічыць, але не ўмеюць чытаць.
Твае дзеці ўмеюць піць, але не ўмеюць есці.
Твае дзеці ўмеюць біць,
Твае дзеці не ўмеюць быць.

Горад Жлобін, ці памятаеш ты мяне?
Штучнае футра маёй плацэнты
дагэтуль
 вісіць на мосце
 чыгуначнага вакзала.
Мае заечыя вочы
дагэтуль
 раскіданыя пад нагамі
 на цэнтральным базары
і, як у казцы,
сочаць
за тваім цяперашнім жыццём:

бліскучы метал тваіх дзяцей
не пабляк;
поўныя цыцкі завода,
каб усіх выкарміць,
усё гэтак жа
 сцэджваюць
 у аблокі
чорнае малако.

А з мяне сочыцца
чырвань іржы.
Мая кроў.

À MA PREMIÈRE VILLE

Je crains tes enfants,
Žlobin,
forgés dans le métal,
nourris par les tétons puants
de l'usine.

Tu as enveloppé,
Žlobin,
leur corps ferme
de la tête aux pieds
dans de la fausse fourrure.
Avec une colle chinoise
tu as plaqué sur la fourrure
des yeux blancs.

Mais sous la matière plastique des yeux
leurs cils métalliques sont
scellés,
leurs larges mâchoires fermées serrées,
comme des wagons au diesel,
comme des wagons de marchandises,
comme des wagons de passagers,
qui, frissonnant, s'élancent
sans sommeil ni fatigue,
à travers le nœud ferroviaire
de ton nombril.

Laisse tes enfants grandir ensemble,
Žlobin,
courant sur les rails,
sautant par-dessus les traverses,
aspirant en vain à la chaleur,
dans leur fausse fourrure
de lapin, d'ours,
de chat, d'éléphant, rose et bleue.

ВКДШ

цёмна
чырвонае
брыдка
цёплае
мягкае й мокрае
што яшчэ не зрабілася нічым
ні рыбінай
ні бутонам
ні ліпавай ліпкай пупышкай

некім мусіла быць
нічым не стала
нішто стала
не стала

а мусіла быць
што
кім мусіла быць
рыбкай
кветкай
вавёркай
не стала
нішто
стала
боль- ш-ш-ш-ш-ш
чым

-дыш
дышы
народзіш
новае
маладая яшчэ

што?

FSSE CCHE

sombre
rouge
laid
chaud
mou et mouillé
cela qui n'est encore rien devenu
ni un poisson
ni un bourgeon
ni un bouton visqueux de tilleul

elle devait être quelqu'un
n'est rien devenue
est devenue le rien
pas devenue

mais aurait pu être
quoi
qui aurait-elle pu être
un petit poisson
une petite fleur
un petit écureuil
n'est devenue
rien
est devenue
pas mal plu-u-u-u-u-s-s
que

fss
-ouche
souf fle
accoucheras d'
autres
jeune encore

quoi ?

Notice biographique

Julia Cimaŋiejeva (Юля Цімафеева, Yulja Tsimafejeva), née en Biélorussie, est l'auteure de six recueils de poésie dans sa langue natale, ainsi que de l'ouvrage documentaire *Minsk Diary* (« Journal de Minsk »), écrit en anglais. Ses poèmes ont été publiés sous forme de recueils aux États-Unis, en Allemagne et en Pologne, ainsi que dans de nombreuses anthologies et revues littéraires, autant biélorusses qu'internationales. Le début américain de Cimaŋiejeva, le livre « *Motherfield: Poems & Belarussian Protest Diary* » (Deep Vellum Publishing, Dallas, 2022), a été présélectionné pour le Prix PEN de poésie en traduction et retenu pour le Prix de poésie Derek Walcott, dont Cimaŋiejeva est ainsi finaliste. Depuis 2020, elle vit en exil en Europe.

Note

Les textes originaux sont reproduits ici avec l'autorisation de l'auteure et des éditions Deep Vellum. Tous droits réservés à l'auteure, © Julia Cimaŋiejeva. Les traductions sont inédites et publiées également avec l'autorisation de l'auteure et de Deep Vellum.